

[Stillinger]

Men så må jeg til gengæld undre mig, ligesom flere andre har gjort, specielt hr. Jimmy Stahr: hvorfor i alverden ønsker ministeren at sende betænkningen til høring hos de organisationer, der stort set selv har lavet den? Hvad er formålet med det? Skulle foreningerne så bruge nogle år til at bekræfte, hvad de allerede én gang har skrevet? Af mig kan det opfattes som en forhalingsproces for at slippe for at lave forbedringer for breddeidrætten, og for at ministeren ikke skal få denne mistanke hæftet på sig, vil jeg stærkt opfordre ham til allerede i dag at tage afstand fra den idé.

Alt i alt må SF konstatere, at vi har en spændende betænkning, der rummer tanker og ideer, som peger fremad, og som vi kan tappe inspiration fra. Vi har en redegørelse fra ministeren, der, selv om den er meget tynd og meget uforpligtende, indeholder nogle enkelte brugbare tanker. Det er SFs håb, at disse to papirer vil danne udgangspunkt for de kommende måneders debat om breddeidrættens fremtid i Danmark.

Denne debat må ikke forstumme nu. Der til mener SF, at emnet er alt for vigtigt. Derfor vil SF fra denne talerstol love at medvirke til at holde debatten i gang. Samtidig vil SF gå i gang med at udarbejde konkrete lovforslag, der kan forbedre forholdene for den brede, folkelige idrætsudfoldelse i Danmark. Idræt er nemlig også politik.

Ole Vig Jensen (RV):

Også jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen og føje til, som andre har gjort det, en tak til breddeidrætsudvalgets medlemmer for et, synes jeg, grundigt og interessant stykke arbejde. Jeg synes, der er gjort en god status over breddeidrættens vilkår i Danmark, og der er gjort en række overvejelser om helt aktuelle problemer, som man gerne ser løst.

Man kan måske sige, som andre har gjort det, at betænkningen er mindre visionær, men jeg bemærker, at breddeidrætsudvalget i enighed har henvist en lang række af de mere langsigtede forslag og de overvejelser, der kan gøres i den forbindelse, til folkeoplysningsudvalget ud fra det ønske at bidrage til at få skabt en helhedsorienteret fritidspolitik i Danmark. Det synspunkt er et fornemt

synspunkt, synes jeg, og det må vi så se om folkeoplysningsudvalget kan leve op til.

Svært er det, men spændende at gå i gang med. Jeg vil sige som min opfattelse, at jeg synes også, at udvalget i sin betænkning og ministeren i sine overvejelser i redegørelsen har bidraget til en række af de synspunkter, der må gøre sig gældende i det videre arbejde med henblik på en eventuel ny lovgivning.

Jeg vil også godt forholde mig – med den korte tid, der nu engang er til rådighed for os her – til nogle af de aktuelle forslag, som er fremme.

Der er harceleret lidt, har jeg lagt mærke til, undervejs og i nogle af de udtalelser, vi har kunnet se i dagspressen, over, at man søger at prioritere forsøgs- og udviklingsarbejdet. Det synes jeg er skammeligt, fordi det er den eneste vej til at skabe fornyelse og udvikling, også i foreningsarbejdet.

Jeg vil sige for vort vedkommende i Det Radikale Venstre, at det stadig væk er et af de områder, vi gerne vil være med til at lægge højt i en fremtidig prioritering. Jeg lagde mærke til, at det har ministeren også indstillet sig på, og det går jeg ud fra kan få kød og blod i en mulig ny finanslov – ikke en mulig ny, for den skal vi have, men tiden vil jo vise, hvem der til sin tid skal sørge for, at den bliver vedtaget.

På to områder stiller man meget store krav fra breddeidrætsudvalget, som ministeren ikke har taget stilling til og levet op til i sin redegørelse. Det er spørgsmålet om lokaletilskud og 25-års reglen.

Jeg medgiver, at når man ser udviklingen i omkostningerne i forbindelse med brugen af lejede lokaler, og for så vidt også i egne, har statens tilskud absolut ikke fulgt med udviklingen. Man kan sige, at staten i denne sammenhæng er sluppet ualmindelig billigt om ved de faciliteter, der er stillet til rådighed, og hvor man må medgive, at i særlig grad kommunerne har følt sig forpligtet. Det synes jeg i og for sig er godt nok. Men her er staten sprunget over, hvor gærdet er lavest.

Der er vel ingen tvivl om, at der er behov for at få justeret tilskudsgrænsen. Jeg synes, vi må se på i forbindelse med den kommende finanslov, i hvilken udstrækning det er muligt på dette ene felt at forbedre vilkårene.

Når det gælder 25-års reglen, synes jeg, der er to ting at sige. For det første: vi er